

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. september 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Marie Rose Kortzau
Sagsnr.: 2013-949-0242
Dok.: 854684

Den 11. juni 2012 orienterede Justitsministeriet Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik om, at ministeriet fremadrettet ikke ville overføre særligt sårbare asylansøgere til Italien i medfør af Dublin-forordningen.

Baggrunden for praksisændringen var, at Danmark i to sager om overførsel til Italien af to familier med mindreårige børn var blevet indklaget for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Justitsministeriet oplyste i den forbindelse Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik om, at ministeriet anså begge sager for principielle i forhold til behandlingen af sager vedrørende overførsel af særligt sårbare personer til Italien i medfør af Dublin-forordningen.

Den ene klage blev den 27. november 2012 afvist af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, da Udlændingestyrelsen besluttede at behandle klagerens asylsag i Danmark. Den anden sag verserer fortsat ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Efterfølgende har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i en afgørelse af 2. april 2013, Mohammed mod Holland og Italien, afvist en klage over overførsel fra Holland til Italien af en kvinde og kvindens to børn i medfør af Dublin-forordningen som åbenbart grundløs, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 35, stk. 3, litra a. Som begrundelse for sin afgørelse udtalte Domstolen bl.a. i præmis 78, at der ikke var påvist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

“a systemic failure to provide support or facilities catering for asylum seekers as members of a particularly vulnerable group of people”. Domstolen henviste desuden til baggrundsoplysninger om initiativer taget af de italienske myndigheder i den seneste tid for at forbedre forholdene.

Menneskerettighedsdomstolen bemærkede endvidere, at kvinden fik anvist modtagefaciliteter, og at hun senere fik opholds- og arbejdstilladelse, som berettigede hende til bl.a. bolig og sundhedsydelser på lige fod med den generelle italienske befolkning. For så vidt angik det forhold, at kvindens italienske opholdstilladelse var udløbet under sagen, bemærkede Menneskerettighedsdomstolen, at Italien gennem Hollands underretning om overførslen ville have mulighed for at forberede kvindens og børnenes ankomst. Endelig bemærkede Menneskerettighedsdomstolen, at der efter italiensk ret ville blive taget særlige hensyn til kvinden og børnene som sårbare personer.

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at det italienske indenrigsministerium i juni indgik aftale med EU's særlige asylstøttekontor (EASO) om et særligt støtteprogram ("EASO Special Support Plan to Italy"), som skal bidrage med løse de særlige udfordringer, som Italien løbende har på asyl- og modtageområdet. EASO vil under planen være ansvarlig for afviklingen af en række støtteaktiviteter, som bl.a. vedrører procedurerne i henhold til Dublin-forordningen, indsamling og analyse af data samt oplysninger om oprindelseslande, modtagefaciliteter, nødprocedurer for håndteringen af store migrationsstrømme og uddannelse af juridiske dommere. Danmark bistår bl.a. programmet gennem indstilling af nationale eksperter til EASO's asylindsatspulje.

I lyset af ovenstående har Justitsministeriet rettet henvendelse til en række EU-medlemsstater med henblik på at få belyst, i hvilket omfang landene overfører asylansøgere til Italien efter Dublin-forordningen. De adspurgte lande, herunder de nordiske lande, har alle oplyst, at de fortsat overfører asylansøgere til Italien, og at der ikke er indført særlige nationale procedurer i den forbindelse, herunder suspensionsordninger eller lignende.

På den baggrund har Justitsministeriet besluttet at justere sin praksis for overførsel af personer til Italien i medfør af Dublin-forordningen.

Det er fortsat ministeriets opfattelse, at der er grundlag for at være særligt opmærksom på forholdene for asylansøgere i Italien, og at der bør udvises opmærksomhed i forbindelse med overførsel af visse personer til Italien efter Dublin-forordningen. Det samme gør sig i øvrigt gældende for så vidt angår en række andre Dublin-lande, herunder Malta, Ungarn, Bulgarien og Rumænien. Der er imidlertid ikke grundlag for at antage, at bestemte grupper generelt ikke bør overføres til visse lande, herunder Italien.

Justitsministeriet har derfor justeret praksis således, at der også i sager vedrørende overførsel af særligt sårbare asylansøgere til Italien efter Dublin-forordningen vil blive foretaget en konkret vurdering af, om der i den enkelte sag foreligger sådanne særlige omstændigheder, at den pågældende undtagelsesvist ikke kan overføres på grund af en antagelse om, at personen vil risikere en behandling i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Morten Bødskov

/

Rasmus Kieffer-Kristensen